

Egy apróságot intézett el a posta. Május 31-i lapunkban emlegettük fel a József Attila sugárút 31-33. számú házak lakóinak panaszát nyomán, hogy zajos a kábeleket tartalmazó akna, illetve annak a fedele. A Szegedi Postaigazgatóság nevében most Fodor István igazgató közölte szerkesztőségünkkel, hogy kicserélték a nagy teherbírási fedőlapokat, melyek a járművek súlyától deformálódtak, s el-elmozdultak. Van azonban oka, hogy e néhány sort rovatunk élén idézzük. Az, hogy például a figyelem, mellyel a posta az ügyet kezelte. Hiszen felidézhetnénk számtalan hasonló apróságot, melyet szóba hoztunk, s melynek ügyében azóta sem kaptunk választ. Főlegleg lehetne mindazt az úton-útfélen található apró hibát, amely annyi bosszúságot okoz. Akad még ugyanis — ha nem is postakábeli rejtő akna fölött — zajos aknafödél Szegeden, mely a járművezetőket ijeszti, ahogy járdából kiálló, lábat gáncsoló tűzcsap is elég. Apróságot, amelybe — szó szerint — nap mint nap belebotlunk, legfőképpen leporoljuk a nadrágunkat, s nem reklamálunk. Csak ilyenkor jut eszünkbe: egy zajjal, egy bosszúsággal ismét kevesebb.

Sziclából víz

Mocsár Gábor új kisregénye a Tiszatájban

A Tiszatáj új, júliusi száma, amelyben egyebek közt Csóori Sándor, Fodor András, Veress Miklós verseit, Pünkösdi Árpád öngyilkosokról szóló cikkét olvashatjuk, befejezi Mocsár Gábor Sziclából víz című kisregényének közlését. Az új Mocsár-mű hősei filmesek, akik dokumentumfilmeket akarnak csinálni egy kis magyar falu, Lapifalva életéről, abban a témakörben, hogy „gyógyulnak a régi sebek”. A már eleve reménytelennek látszó, önmagában nem is érdekes vállalkozás persze kudarcba fullad, ám miközben ez kiderül, a szerző alaposan elveri a pórt a nagy felhajtással dolgozó link filmeknek. Szatírával állunk tehát szemben, vagyis azzal a műfajjal, amelynek Mocsár kiváló művelője.

A Sziclából víz szatírjának alapja, hogy a filmek, miközben a régi sebek után kutatnak, nem veszik észre, nem akarják észrevenni azt, ami a szemük előtt ma játszódik le. Rezenéstelen arccal veszik tudomásul, hogy a film — egyik informátorát, szaktanácsadóját, a termelőszövetkezet helyettes főkönyvelőjét, a legjobb „menedzsert” gazdasági visszaélések miatt letartóztatják.

Ez az alapfelgondolás kétségkívül eredeti. Csak hogy a regény eredetisége ezzel a remek ötlettel mintha kimerült volna, mintha Mocsár ebben a regényében nem „művelné olyan kiválóan a szatírt, mint máskor. Emlekszünk még Csurka István remek írására, a Miért rosszak a magyar filmek? című szatírjára. Mocsár más környezetben játszódó műve mintha ennek valamiféle variációja lenne; akár ez is lehetne címe: Miért rosszak a riportfilmek? Csak hogy

Hattyas vagy Tarján

Hattystelep közlekedési gondjairól írt levelet felháborodottan Terhes Jánosné. Június 14-én a 6.20-as, a 16.40-es, 16-án a 6.20-as, 19-én a 6.20-as és a 6.40-es járat maradt ki, s a hattyasok lassan arra a következtetésre kénytelenek jutni, ha munkahelyükre időben akarnak érni, bizony hajnali 5-kor ki kell állni a megállóba. Ugyanez a helyzet délután is, legfőképpen akkor nem kell a munkahelyen mentegődni a busz késése miatt.

Abban a hattyasiaknak valóban igazuk is van, hogy inkább legyen biztonságos a busz közlekedés félóránként, mint bizonytalan húszpercenként. (Bár, félt, hogy ak-

Lottószerencse

Nem vett kezébe vastag pénzköteget, mégis úgy örült egy olvasónk — a nyugdíjas T.A.-né — szerencséjének a Széchenyi téri lottózóban, mintha nyert volna. Előző heti kéttalalatos szelvényének nyereségét vette föl, de közben majd négyszáz forint értékű árut felejtett ott csomagként az iroda ablakánál. Több üzletet be-

Az elmúlt napokban értesítettük olvasóinkat egy hivatalos információ alapján arról, hogy a kecskeméti országos gyógyszerészversenyen szegedi siker született: a petőfitelepi dr. Magyar Leventéné dolgozata második lett. Egyik olvasónk — nevéét kérésére nem említjük — hírünket azzal egészíti ki, hogy az első díjat is szegedi nyerte: Stumpf Tamásné, aki a szegedi egyetemen végezte tanulmányait, itt is lakik, csupán a munkahelye köti

kor már a félórás buszt fenyegetné hasonló veszély! Abban — amiről Terhes Jánosné panaszkodik — már érdemes vitatkozni is, hogy panaszait a tarjániakkal hasonlítsa össze. Hattyas és Tarján között ugyanis éppen az a különbség, hogy egy-egy busz kimaradása jóval több embert érint, hiszen az utóbbi városrész — mint olvasóink is tudják — napról napra népesebb lesz, lassan kisebb város a városban. Nem úgy kell tehát reklamálni — „jó” magyar szokás szerint —, hogy a másikra hivatkozunk, de úgy, hogy magunknak azt követeljük, ami nekünk jár. Tarjánnak is, Hattysnak is azt, ami indokolt.

járva jutott később eszébe, hogy hol felejtette csomagját. Amikor kiderült a lottózóban, hogy a kedves, szőke hölgy, kinél nyereségét felvette, a csomagot is megőrizte számára, valóban úgy érezte, hogy nagyobb öröm nem is érheti. S így igaz: az emberi tisztesség, becsület olykor jelent annyit, mint a lottónyereség.

A nyertes is szegedi

Bács-Kiskun megyéhez, pontosabban Kisköröshöz, ahol dolgozik.

Olvasónk kérésére szentelhetünk néhány sort még kiegészítéseinek: tehát a győztes dolgozat címe „Termoplastikus pilulakötőanyag és felhasználása”, a II. díjat ketten nyerték — dr. Magyar

Sokszor vitatkoztak már lapunkban is arról szakemberek és kevésbé hozzáértők, hogy kell-e a zöld, kell-e a fa, bokor, sövény mindenhová. Most ismét, két egymásra rimelő levél tanulságait idézzük. Az egyikben dr. Sz. I. veti fel többek között, hogy a körút jelenlegi állapota még balesetveszélyes is, mert a rendezetlen zöld szegevényben akkora bokrok nőttek, hogy például az Attila utcából kihaladva nem lehet belátni a körút forgalmát, ugyanez vonatkozik a Mérey, Hajnóczy, Bakay Nándor utcák körüli sarkaira is.

Erről írtak levelet — a gyalogos szemzőgéből széttekintve — a Párizsi körút 19/A lakói is —, akik a Szűcs utcai átkelőt tartják veszélyesnek. Mint kiderült — öksincsenek hiba nélkül — főleg azért volt veszélyes az átkelés, mert nem a zebrán mentek át (melyet a kanyar miatt tettek a bolttal ellentétes oldalra), hanem csak nekivágtak a kanyarnak. Így történt két hete is egy baleset. Riporterünk tanúsága szerint azonban — itt egyezik a két levél — a gyalogátkelőhely sem veszélytelen, ott sem lát ki egykönnyen a gyalogos.

Szeretjük a zöldet, a fűvet, a fát, s amit teremtenek: a jó levegőt. De csak akkor, ha a közlekedést nem akadályozzák. A nagykör-

Felfogás dolga

Bali Ervinné, Dorozsmai úti olvasónkkal az a furcsa eset történt meg, hogy egyik nap akadt olyan taxisofőr, aki beteg, lázas gyermekével hajlandó volt felvenni s hazaszállítani — az összecukható kocsi a csomagtartóban helyezte el — a másik nap viszont nem akadt. A taxiállomáson üldögélő sofőrök ugyanis azt válaszolták kérésére, hogy a kocsit nem tudják az autóban elhelyezni. S itt idézünk pontosan egy mondatot a levélből: „A rendszámot nem tudtam megjegyezni, mert sírtam.”

A kisgyerek, akinek állapota súlyosbodott, kórházba került azóta. S édesanyja, ha hazaviszi, valószínűleg nem számít már a taxira, biztosabb a villamos, a busz. Az is valószínű, hogy nem azért lett a gyerek ennyire beteg, mert a déli forróságban lázasan kellett várakoznia, törődnie. De, ha csak egy fókot is emelkedett ettől a láza, jogosan kérdezi olvasónk: akkor minek a taxi?

S tegyük meg hozzá valamit. Azt, hogy lám-lám, ismét csak azon múlik minden: valamit hogyan értelmeznek az emberek. Ki-ki lelkiismerete szerint. Az egyik úgy, hogy lehet segíteni is, a másik úgy, hogy neki kényelmesebb.

Leventéné társa Brezó Magdolna Veszprém megyei gyógyszerész volt —, a III. díjat Lippai Józsefné, Fejér megyei gyógyszerész vitte el. A kecskeméti versengés immár nyolc éve folyik, Rozsnyai Mátyásnak, az íztelen kinin feltalálójának neve alatt.

A zöld veszély

Úton pedig éppen ideje lenne ebből a szempontból is kissé körülnézni.

Üzenetek

Dr. Czákó Lászlónak, egyben a Csendes utca és a Szabadsajtó utca lakóinak: a város csatornázási gondjával jószerével minden hónapban foglalkozunk. Így azzal is, hogy a nyílt árkokat mikor s hogyan fedik le. De nemcsak lapunk, ezzel foglalkozik a városi tanács is. A csatornák tisztántartásával viszont — ez ügyben hozzájuk forduljanak — a kerületi tanács hivatalok. Cziner István (Aiföldi utca 22. II. épület) és özv. dr. Török Sándorné (Április 4. útja 17.) kérelmét az illetékeseknek tolmácsoljuk. A Remény utca 20. számú ház lakóit s egyben más kedves olvasóinkat is kérjük, hogy a leveleket írják alá, mert különben ügyükkel nem tudunk foglalkozni. Annak viszont minden esetben eleget tesszünk, ha azt kéri: a megírt nevet s címet ne közöljük, csak a kezdőbetűket vagy a jellegt.

Évzáró a tanácsakadémián

Hetvenkilenc községi tanácsai titkárai, illetve leendő községi vezető vette át oklevelét kedden a tanácsaka-

démiá budapesti intézetében. Közülük Bordás Imre abadászólói és Majoros Lajos izsólfalvi hallgató vörös diplomát kapott. Az 1953 óta folyó tanácsakadémiai oktatásban ez volt az első kétéves tanfolyam. Az érettségire és legalább egyéves tanácsi gyakorlatra épülő oktatás főiskolai jellegű volt. felévi kollokviumokkal, szigorlatokkal és végül képesítő vizsgával. (MTI)

Törődés és utánpótlás

A holnap szakmunkásait, az ipari tanulókat egyre több tanulnivaló fogadja manapság a gyárakban. Természetes következménye ez a technika fejlődésének: a korszerű gépek kezeléséhez korszerű szakudásra, alapos tájékozottságra van szükség. S nyilván első-sorban azokat a szerkezeteket kell „kiismerni” a szakmunkástanulóknak, amelyek mindennapi eszközeik lesznek a munkában, a kenyérkeresésben.

Korábban hallottunk olyan esetekről is, hogy a tanulók a képzési idő alatt szinte nem is találkoztak azzal a géppel, amit majd „dolgoztatniok” kell. Aztán, zsebükben már a bizonyítvánnyal, kész szakmunkásként kezdődhetnek az üzemben. Szerencsére egyre halványodnak már az ilyen emlékek: mind teljesebbé-színvonalasabbá teszik a gyárakban az ipari tanulókat oktatását. Így van ez mindenütt, ahol az üzem holnapját igazán szem előtt tartják.

Látszik ez az igyekezet a Kenderfonó és Szövőipari Vállalatnál is. Érdekes és jó kezdeményezésnek lehetünk tanúi: egy szocialista brigád, fiatal műszaki brigádjára tett javaslatot a tanulók oktatásának korszerűsítésére.

Abból indultak ki, hogy a szakmai oktatásnál gyakran hiányzik a megfelelő szemléltetés. Elméleti előadásoknál nincs mód arra, hogy minden egyes alkatrészt külön-külön szemléltetni lehessen. Ugyanakkor az üzemben a zaj és egyéb figyelmetző tényezők miatt nem tudja az oktató kellően ismertetni-magyarázni a működést. A KSZV-nél az is probléma volt, hogy a tanult gépek egy része nem található abban a gyárban, ahol az oktatás folyik.

A fiatal műszakiak ezért javasolták: célszerű lenne az oktatást „diavetítéssel” szemléltetésebbé tenni. Így mutatnák be a gépeket, alkatrészeket, a működés elvét stb.

Az ötlet megvalósításából is részt vállaltak a Kiss Árpád brigád tagjai. Felajánlották, hogy összegyűjtik az anyagot, a szükséges ábrákat megrajzolják, s elkészítik a diafelvételeket. Elsőként a szövettechnológia tananyagából készítenek diakepeket.

Egyébként — továbbfejlesztve ötletüket — a munkásvédelmi oktatásban is fel fogják használni a diavetítőgépet. Segítségével a dolgozók — különösen az újonnan belépők — jobban megismerhetik a szerkezetek működését, a veszélyforrásokat. Az utóbbiak megismertetésére természetesen nagy gondot kell fordítani a fiatalok esetében is: a vizuális szemléltetés ebben is jobb eredménnyel kecsegtet.

Jó lenne, ha minél több helyen éreznék feladatuknak az utánpótlással, a mindig újjakkal való törődést a szocialista címért versenyző brigádok is. Ilyen és hasonló ötletek fölvetésére, megvalósítására is szükség van ahhoz, hogy képzett, ügyes fiatal szakemberek álljanak a gépek mellé.

S. M.

Július 4-től Budapesten:

Tudománypolitikai szakértők konferenciája

Július 4. és 7. között Budapesten rendezik meg az UNESCO európai tagországal tudománypolitikai szakértőinek konferenciáját. Ebből az alkalomból kedden a Kulturális Kapcsolatok Intézetében sajtótájékoztatót tartottak, amelyen dr. Csáki Frigyes akadémikus, egyetemi tanár, a magyar delegáció tagja elmondotta, hogy a tanácskozás egyik jelentős állomása lesz annak a több éves munkának, amelyet az UNESCO egyrészt a tudománypolitika fejlesztése érdekében világmértekben, másrészt a regionális tudomán-

nyos együttműködés céljából európai keretben folytat.

A budapesti tanácskozás úgynevezett szakértői értekezlet lesz, ahol a kormányok által kijelölt szakemberek személyes minőségükben, tudományos meggyőződésük alapján fejthetik ki nézeteiket, tehát nem kötelező reagálni hivatalos hazai álláspontjuk és ugyanakkor bejelentéseik sem kötik sajtó kormányukat. A budapesti konferencián országoként két-két szakértő vesz részt. Az eddigi bejelentések szerint mintegy 60-70 vendégre számíthatunk 25 európai országból.

Ugyancsak jelen lesz a magyar fővárosban tíz tekintélyes nemzetközi szervezet delegátusa is.

A négynapos konferencia fő témája az európai tudományos együttműködés.

A magyar delegáció ismerteti a konferenciát a kormány által nemrégiben jóváhagyott távlati kutatási tervet, amely az európai országok közül első ízben foglalja másfél évtizedes egyetemes programba a nemzeti tudományos célkitűzéseket és ezzel nyilvánvalóan nagy érdeklődésre tarthat számot.

Bolgár vendégek Hódmezővásárhelyen

Tíz évre szóló barátsági szerződést kötött 1967-ben a Hódmezővásárhelyi Marx Károly Tsz a Bulgária plovdivi kerületében működő J. Dimov közös gazdasággal. A vendégek július 6-ig időznek Magyarországon.

küldöttség érkezett tapasztalatszerelésre Hódmezővásárhelyre. Kedden a gazdaság termálkertészetét, szabadföldi zöldségtermesztését tanulmányozták. A vendégek július 6-ig időznek Magyarországon.